

§ 12.

Faderskabssag vil iøvrigt, hvor saadan Sag ikke er blevet rejst i Henhold til de i de foranstaaende Paragraffer givne Forskrifter, ved Barnets Fødsel eller senere kunne rejses efter Begæring af Barnet eller af de i § 28 nævnte Personer og Institutioner. De i §§ 6—9 indeholdte Regler kommer i saa Fald til Anvendelse.

Naar en Faderskabssag er afsluttet, uden at sagsøgte ved Dommen er anset som Fader eller bidragspligtig, og der senere bliver Spørgsmaal om at rejse ny Sag mod en anden Mand, afgives Begæringen om Sagsanlæg straks til vedkommende Underret, jfr. Retsplejelovens § 456 c.

§ 13.

Naar Retten modtager de i §§ 7—12 omhandlede Meddelelser fra Politimesteren (Overpræsidenten), drager den Omsorg for Faderskabssagens videre Behandling i Overensstemmelse med de i saa Henseende i Retsplejelovens Kap. 42 a givne Forskrifter.

§ 14.

Den opgivne Fader eller en anden under Faderskabssagen sagsøgt bliver ved Dommen at anse som Fader til Barnet, saafremt Retten finder det bevist, at han har haft Samleje med Moderen indenfor Avlingstiden, uden at der foreligger Omstændigheder, som udelukker, at Barnet kan være Frugten heraf, og der derhos ikke findes Grund til at antage, at Moderen indenfor Avlingstiden ogsaa har haft Samleje med nogen anden, som kan være Barnets Fader, og der heller ikke iøvrigt foreligger Omstændigheder, som gør det tvivlsomt, om den sagsøgte er Barnets Fader.

Finder Retten det herefter ikke godtgjort, at nogen under Faderskabssagen sagsøgt er Barnets Fader, bliver den eller de sagsøgte ved Dommen at anse som bidragspligtig, saafremt Retten finder det bevist, at den eller de paagældende har haft Samleje med Moderen indenfor Avlingstiden, uden at der foreligger Omstændigheder, som udelukker, at Barnet kan være Frugten heraf.

§ 15.

Den, som i Henhold til § 6 har anerkendt Faderskabet, kan senere forlange Retssag indledet, saafremt han godtgør, at hans Anerkendelse paa Grund af Sindssygdom, Aandsvaghed, Tvang eller af andre Grunde ikke kan anses som en bindende Viljeserklæring, eller at han først efter Anerkendelsen er kommen til Kundskab om Omstændigheder af Betydning, der kan begrunde en Fralæggelse af Faderskabet.

Begæring om Sagsanlæg fremsættes for vedkommende Underret, jfr. Retsplejelovens § 456 c., og maa, i Tilfælde hvor Begæringen begrundes med Fremkomsten af nye Oplysninger, fremsættes inden 1 Maaned, efter at disse er blevet den paagældende bekendt. Ved Afgørelse af Spørgsmaalet, om Begæringen er rettidig fremsat, bør Hensyn tages til den Tid, som med Nødvendighed er medgaaet for den paagældende til Foretagelse af Undersøgelser. Bestemmelserne i Retsplejelovens § 456 n, 6te og 7de Stykke, finder tilsvarende Anvendelse i dette Tilfælde.

§ 16.

Naar den, der opgives som Fader, er død, forinden Spørgsmaalet om hans Faderskab eller Bidragspligt er afgjort, rettes Søgmaalet mod hans Bo eller, hvis Skiftebehandlingen er sluttet, mod vedkommende Skifteret. Har afdøde efterladt sig Enke, der hensidder i uskiftet Bo, rettes Sagen mod hende, og hvis Arvingerne har overtaget Boet til privat Skifte, mod disse.

§ 17.

Naar Politimesteren fra Retten modtager Meddelelse om en afsluttet Faderskabssag, og der efter Udfaldet af denne bliver Spørgsmaal om at paalægge Underholds-